

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

November.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 229. & lib. 4. cap. 223. & Petrus Cratepolius de episcopis Germania. Fuit monachus primum Augiensis ut eius natus erat uita; siue ut Tritemio placet Treuirensis; deinde Ratissponensis Episcopus, obiitque, ut ait Baron. ann. Domini 999. assignatur tamen a Lamberto & Cratepolio annus 994. Vuolszagus Germanice, Latine interpretatur Lupambulus; unde uersus,

Struxerat ædiculam Mandrita Lupambulus istam.

Foillani episcopi.] De quo Molanus loco citato, & alij, hac die. Fossionem eius primus scripsit Hillinus quidam metricè. item & gesta miraculorum eius, quæ habentur ad S. Foillanum extra Rhodium. Eadem postea conuersa est in Prosam à quodam Anonymo. Agunt de eodem Tritemius in Speculo lib. 22. cap. 10. Beda lib. 3. cap. 19. de gest. Angl. Petrus in catalogo lib. 8. cap. 126. in tractatu de Forseo Fratre eius. Tritemius de uir. ill. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 89. & postremo Molanus in index. SS. Belgij. Pater eius Philtanus Hiberniæ Rex, Fratres Sæcti Fursus & Vltanus; quibuscum Monasterium Caobersberg in Anglia ingreßus, ibidem Abbas effectus & ad prædicandum euangelium Episcopus constitutus, à S. Martino Romano Pontifice, tandem martyrio coronatus est cum tribus discipulis circa an. 660. Vocatur à nonnullis Foillanus; ab alijs Foillanus, à quibusdā Follarius, & ab alijs aliter, prout litteræ in impressione immutata.

Noitburgis uirginis.] De ea Molanus in adiut. ad Psal. 138. hac die. Eius uitam habet Surius Tomo 5. De eadem agunt Tritemius de uir. ill. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 266. & Petrus Cratepolius de episcopis Germania. Fuit filia Pipini Brabantie Ducis, & Plethrudis, sanctimonialisque Adalsterij Capitolini Colonia; quod iam dudum ab ordine desecuit: Floruit an. 700.

NOVEMBER.

CALENDIS NOVEMBRIS.

Est unitas Omnium Sanctorum, quam in honorem beate Domine genitricis uirg. Mariæ, & Sanctorum martyrum Bonifacii Papa quartus, & Monachus, dedicauit templo Pantheonis, lebre & generale instituit agi quotannis in Vrbe Roma. Sed & Gregorius, item quartus & Monachus, postmodum decreuit, eandem festiuitatem, quæ uariis modis, iam in diuersis ecclesijs celebrabatur, in honore Omnium Sanctorum, solempniter hac die ab uniuersa Ecclesia perpetuo obseruari. Ciuitate Baiocas, Sancti Vigoris Episcopi & confessoris tempore Childeberti Fracorum Regis, qui Sanctus prænunciatus ab Angelo, priusquam nasceretur in mundo. In Blaudinio; depositio Sanctissimi Patris Florberti, primi Abbatis cœnobij Blaudiniensis.

Blandiniensis. In Alsatia iuxta Passenborne, depositio Sancti Richardi Monachi, & Eremitæ, miraculis claris. Eodem die, Sancti Seuerini monachi, de Tybuttina ciuitate. In Sithiu Monasterio, depositio Sancti Audomari episcopi. Ipso die, Sancti Amabilis Abbatis, & confessoris. In Hispania, Monasterio Sanctæ Mariæ de Salceda, Sancti Hermenegildi monachi. In Monte Sancti Dysibodi translatio reliquiarum eiusdem Sancti, à ueteri ecclesia in nouum Monasterium.

NOVEMBRIS I.

Festiuitas Omnium Sanctorum.] De hac festiuitate, omnes Martyrologorum scriptores, hac die. Qua ratione, quo tempore, & à quibus, hæc due festiuitates institutæ à monachis Pontificibus fuerint, fusius enarrauimus in explicatione rami primi, in Bonifacio 4. & Gregorio 4. Sermonem de eadem festiuitate habet pulcherrimum Dominus Rabanus Mozuntinus Archiepiscopus, qui legitur ab Ecclesia Romana, & alijs, in lectionibus huius diei. Est & alius S. Petri Damiani apud Surium Tomo 6. Plures reperiuntur, & apud S. Bernardum Abbatem, & alios in primis Catholicæ ecclesiæ scriptores, quos magna ex parte enumerat Baronius in annotationibus ad hanc diem.

Vigoris Episcopi.] De quo Mart. Rom. cum Baronio: Ado, Vsuarius, Galefinius, Maurélyeus, & Felici, hac die. Eius vitam recitant Surius, hac die. Tom. 6. Petrus in catalogo lib. 10. cap. 5. Vincentius in Speculo lib. 2. 1. cap. 39. & 40. Trittemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 27. & lib. 4. cap. 131. & Demochares de sacrif. missæ Tom. 2. cap. 21. à quo numeratur eius sedis Episcopus octauus; assentimur tamen hac in parte Baronio, qui decimo loco præfuisse narrat. Fuit genere Attrebas, nobilissimo sanguine procreatus, & monachus cænobijs Sancti Vedasti, quod est in eadem ciuitate, floruit circa annum Domini 560.

Florberti.] Siue ut alij legunt Floriberti, cuius meminit Molanus in addit. ad Vsuarium, & in indic. SS. Belgij, hac die. De eodem agit Meyerus lib. 1. Annal. Fland. ad annum 633. Fuit primus Abbas cænobiorum Gandensis scilicet, & Blandiniensis, quæ S. Amandus in honorem S. Petri extruxerat; sed cum paulo post nomen cænobijs S. Petri Gandensis, in S. Bauonis conuersum fuisset, Blandiniense solum S. Petri appellationem sibi retinuit. Est autem Blandinium mons in sinistra Scaldis ripa.

Richardi monachi.] Huius natalis annotatur hac die à Trittemio in Chronico Hirsaugie, in tractatu de Volpoldo, Abbate 25. & obiisse refertur anno 1262.

Seuerini Monachi.) De eodem Mart. Rom. & alij supracitati, hac
Z z 3 die.

die. Eius corpus ut Baronius refert iacet Tyburi in ecclesia S. Laurentij. De eodem agit Petrus in catalogo lib. 11. cap. ultimo. Quo tamen floruit tempore, hactenus ignoro.

Audomari episcopi.] Reponitur hic, hac die ab Adone, ab alijs vero & Surio die nono Septembris, ubi de eo agimus.

Amabilis Abbatis.] Hac die migrasse testatur auctor vitæ eius, qui est apud Surium Tomo 5. die 19. Octobris. Agit de eodem, uti ibidem diximus, Gregorius Turon. de gloria confess. cap. 33. Fuit Abbas Amariensis, uixitque, ut colligere licet, circa annum Domini 570.

Hermenegildi monachi.] Ambrosius de morales in hist. Hispa. lib. 16. cap. 18. huius natalem hac die annotatum habet: aitque monachum fuisse in cœnobio Sanctæ Mariæ de la Salzeda, & sepultum ibidem cum sequenti Epitaphio:

In hoc tumulo requiescit famulus Dei Hermenegildus,
Qui obiit die quinta feria, quinto Nonas Nouembris.

Era 981. Fratres & Sorores orate pro nōs.

Erat annus ille Ere 981. à Christo nato 943. primusque dies mensis Nouembris, ut interpretatur Moralius, cum enim, ut dicit, hic mensis non habeat, nisi quatuor Nonas, oportet ut ipsarum Calendarum dies, accipiatur pro die quinta Nonarum Nouembrium.

Translatio S. Dylibodi.) De qua agit Dodechinus Abbas in appenda dice ad Marianum, hac die, factamque refert anno Domini 1139. sub Cœnone, quarto illius cœnobij Abbate.

QUARTO NONAS NOUEMBRIS.

Commemoratio omniū Fidelium defunctorum, a Sancto Odilone primū in suis Monasteriis instituta. In Monasterio Aganensi, natale S. Ambrosij Abbatis, qui primus apud Lugdunum Monasterij Insulæ Barbaræ pater, & magnis uirtutibus clarus, cum illuc ob religionis egregiæ normam translatus fuisset, beato fine in Domino requieuit. Montibus Hannoniæ, translatio S. Vualdetrudis in duæ sanctimonialis. Camalduli, depositio Beati Petri Dagnini, sanctitate celebris.

NOUEMBRIS 2.

Commemoratio omnium defunctorum.) Eandem recitant omnes Martyrologiorum scriptores hac die. De ea agunt fusius Baronius in annali ad primam diem Ianuarii, & ad hanc presentem Chronicon item Cluniacense in Odilone Abbate, Vincentius in Speculo lib. 24 c. 102. 103. 104. & 105. Petrus in catalogo li. 10. c. 8. Iacobus de voragine in Legendario, & alii infiniti. Institutionem eius explicauimus in ramis huius Arboris ad Odilonem Abbatem.

Ambro.

Ambrosij Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio. Teda, Vsuar-
ius, Ado, Galesinius, Maurolycus, & Felici, hac die. Trutemius verò de
vir. illust. ord. S. Ben. lib. 3. c. 273. precedenti. Agit de eodem & Petrus in
catalogo, lib. 10. c. 15.

Translatio S. Vualderrudis) De qua Molanus in Addit. ad Vsuar-
dum, hac die. Natalis eius 5. idus Aprilis.

Petri Dagnini) De eo Tabulæ Camaldulenses, hac die. Acta eius re-
latæ ab Augustino hist. Camald. parte 1. lib. 1. c. 47. Fuit primus Ere-
mi Prior perpetuus, creatus à S. Romualdo, anno 1016. præfuit annis 35.
Obijt anno Domini 1051.

TERTIO NONAS NOVEMBRIS.

IN Monasterio Clarauallesi, depositio Sancti Malachie Episcopi
Connerthenensis in Hibernia, qui multis uirtutibus suo tēpore cla-
ruit. Eodem die, natale Sancti Pirminij Episcopi, admirabilis san-
ctitate uiri. Castro Corboilo, depositio Sancti Guinali Abbatis, & cō-
fessoris, cuius uita & miracula habentur. In Anglia, Sanctæ Vuene-
fride, uirginis & martyris, quam Cadocus, filius Alani Regis, occi-
dit pro castitate. Ibidem, eleuatio corporis Sanctæ Edithæ uirginis,
& sanctimonialis. Regij, translatio reliquiarum Sancti Venerii Ab-
batis, & confessoris. In monte Casino, Depositio Sancti Amici con-
fessoris, miraculis & sanctitate clarissimi.

NOVEMBRIS 3.

Malachie Episcopi) De quo Mart. Rom. cum Baronio. Mauroly-
cus, & Felici, hac die. Molanus verò, & Surius, qui eius uitam à S.
Bernardo editam, & sermonem eiusdem, de eodem adfert tom. 6. die 5. No-
uembri; in quam diem transfertur à Cisterciensibus, in hanc verò ab alijs
citaris, ob festum Mortuorum: ea enim die obijisse produnt uitæ eius scri-
ptores. Extant eiusdem Bernardi ad eundem epistolæ 315. 316. & 317.
Vitam eius adfert Mombritius, tomo 1. Agunt de eodē Vincentius in Spe-
culo, lib. 27. a cap. 105. inclusiue, ad 124. exclusiue. Petrus in catal. lib. 10.
cap. 27. & Trutemius de vir. illust. ord. S. Ben. lib. 3. c. 333. & lib. 4. c. 124.
Fuit primus Monachus Bencorensis in Hibernia, deinde Episcopus Con-
nerthenensis, postremo Ardinacensis Archiepiscopus; migravitq. Claraual-
lis, anno 1148. ætatis sue anno 54. die secundo Nouembris, & ibidem
sepultus est.

Pirminij Episcopi) Alias Pirmini; cuius meminere Mart. Rom. cum
Baronio; & Molanus in Addit. ad Vsuardum, hac die. Eius uitam, Mo-
lano teste, scripsere Vuarmanus Comes à Dilingen, Episc. Constantiensis,
qui an. 1034. obiit: & Henricus Comes à Caluue Augiensis Abbas, circa

Z z 4 an.

an. 1210. Fuit primus Angiæ Diuitis Abbas, & Episc. ordinatus est ad prædicandū Dei verbū. Agunt de eodem Trit. de uir. ill. ord. S. Ben. li. 3. c. 265. & lib. 4. c. 191. Hermannus cōtractus in Chronico ad an. 724. & 727. Petrus Cratepolius de Episcopis Germaniæ. Baronius, Tritemius, & Essegenium, sequens, vocat eum Meldensem Episcopum, eiq., locum, quem quinto cal. Nouembris Faroni Episcopo dederat, viceſimum videlicet, sibi ipsi contradicens, assignat; sed quo pacto id fieri possit non video. Faron. creatus est Episcopus anno 620. vti ea die ex Demochare annotauimus & viceſimus in ordine ab eodem, ac Tritemio, Belforestio, & ipso Baronio agnoscitur; sed cum centum annis post eum uixerit Pirminius, ut ex contr. Eto, & Cratepolio liquet, nequaquam credendus est huic sedi viceſimo, ipse ait, loco præfuisse. Demochares præterea in catalogo Meldenſi Episcoporum, & Belforestius, huius Pirminij memoriam nullam agunt. Post tamen esse, quod ideo Episcopus Meldenſis credatur fuisse, eo quia ad illas partes ad prædicandū Dei Euangelium missus fuerit. Chorepiscopus enim, siue regionalis, qui per regiones ad seminandū Dei uerbum diffundit, vocatur à Contracto in recentiori Chron. loco citato, cuius uerba hæc sunt: Sanctus Pirminius, & Chorepiscopus à Catolo Angiæ insule præfectus, serpentes inde fugauit, & cœnobiale uitam ibi instituit anno tertio: & paulo post, Sanctus Pirminius ex Angia pulsus, Etonem pro se constituit Abbatem, & ipse Allatiam, alia instructum cœnobium petijt: hæc Contractus. A Cratepolio uero dicitur fuisse Episcopus in Baharia, cuius tamen loci non exprimitur; ab alijs etiam nonnullis Episcopus Argentinenſis uocatur, at in catalogo non reperitur.

Guualii Abbatis) De eo Molanus in Addit. ad Vſuardum, hæc dicit. Aliud de eodem, quod dicam non habeo.

Venefridæ uirginis) De qua idem Molanus ibidem, & Galeſinus, hæc dicit. Vitam eius composuit Ropertus Abbas Salopiensis, qui clariſſimo anno 1140. quam recitat Surius, tomo 6. Eandem multis ante seculis descripterat Elerius Cambrius fundator cœnobij, in quo S. Venefrida Abbatissam egit anno circiter Domini 660. Eius meminit Britann. Chorograph. folio 548.

Eleuatio corp. S. Edithæ) Hac die facta, asserit auctor uitæ eius apud Surius, tomo 5. die 16. Septembris, anno tertio decimo ab eius morte, id est, anno Domini 997.

Translatio Sancti Venerij) Eius meminit Petrus in catalogo, libro 3. cap. 65. hæc dicit. Facta est autem tempore Ludouici Pij Imper. ab Apollinari Lunensi Episcopo, qui sacras reliquias à Palmariâ insula, ad cœnobium Sancti Proſperi tranſtulit.

Amici

Amici confessoris) Huius natalem communicavit mihi D. Nicolaus de Lucio, Neapolitanus, & Monachus Casinensis, ex Breuiario suo ubi erat annotatus, sub festo Duplicis minoris. Fuit Monachus Casinensis, eiusque vita ibidem reperitur per Lectiones distincta; quis tamen eam compulerit, non proditur. De alijs rebus eius gestis, aut quo tempore claruerit, nihil aliud rescire potui, nisi quod sacrum eius corpus digno honore requiescat in Ecclesia Sancti Petri de Auellana, Monast. Casinensi subiecta.

PRIDIE NONAS NOVEMBRIS.

Iuxta Aquilgranum in Porceto, depositio Sancti Gregorij Abbatis, qui cum esset Græciæ Regis filius, proprijs sumptibus Monasterium construxit, ei que primus Abbas præfuit, ac sanctitate clarus migravit in pace. Treuitris Sanctæ Modestæ uirginis, & Abbaticellæ, quæ sanctam uirginem Gertrudem in spiritu obijisse didicit.

NOVEMBRIS 4.

Gregorij Abbatis) De quo Molanus in Add. ad Vsuarium, hac die. Quod fuerit Græciæ Regis filius, primusq; Porceti Abbas, testatur Celsarius Monachus Cisterciensis illustrium miraculorum, libro 8. cap. 76. Monasterium uero illud nunc habitatur à sanctimonialibus Ord. Cisterc.

Modestæ uirginis) De eadem Mart. Rom. cum Baronio; & Molanus in Add. ad Vsuarium, & Galestinus, hac die. Tri. teminus uero de iur. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 143. die sexto mensis Octobris, sed errant in equiuoco, ibi enim agitur de altera S. Modesta, quæ fuit Abbaticella Monasterij S. Mariæ in Horreo secunda, successitq; S. Trinitatis, anno D 710. hic uero de S. Modesta Abbaticella quidem etiam Treuirense, cuius tamē Monasterij non explicatur (arbitror ego S. Simphoriani, ubi & S. Seuera præfuit) quæ floruit tempore S. Gertrudis, cui post mortem suam apparuit, ac testatur uita eiusdem Sanctæ, cap. 3. apud Surium, tom. 2. Migravit hæc nostra, ut Tritemius refert, anno Domini 680. Agunt de eadem Maurycius, & Felici, die sequenti.

NONIS NOVEMBRIS.

Casini, inuentio corporum Sanctorum Paulini, & Augustini, discipulorum Sancti Patris nostri Benedicti, ad quos u. n. probanda merita Dæmoniacum curare Dominus dignatus est. Claræ uallis, Sancti Malachie Episcopi. Treuitris Sancti Fibiij Abbatis, & confessoris, miraculis clari.

NOVEMBRIS 5.

Inuentio corporum) Hac ipsa die factam esse, refert Petrus, libr. 4. cap. 24. historiæ Casinensis, anno Domini 1103, cum dedicaretur noua Ecclesia Sancti Stephani.

Mala-

Malachię Episcopi) De eodem Molanus, hac die: cuius vitam erit Surius, hac ipsa die refert tomo sexto. Baronius verò, & alij, die tercio nonas Nouembris.

Fibitij Abbatis) De quo Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Agū, & de eodem Molanus in Addit. ad Vsuarū, sed Episcopum eum appellat; Episcopum tamen non fuisse colligimus, cum ex Chronico Monast. Germ. ubi Abbas simpliciter nominatur, tum ex catalogo Episcoporum Treuerensium apud Democharem, tomo 2. cap. 33. inter quos numeratus non reperitur. Vocatur à Maurolyco, & Felici, hac item die, Fabritius Episcopus, in quo emendandi ueniunt.

OCTAVO IDVS NOUEMBRIS.

A Pud Bergas, in territorio quod uocatur Voromholt, depositio Sancti Vinoci Abbatis, egregij Christi confessoris, cuius uita, uirtutibus & miraculis plena, refulsit. Qui in predicto loco, multo tempore in Dei opere perseverans, & plurimos in Dei seruitio aggregans, iisdem multo tempore ministravit, & in senectute bona collectus est ad patres suos. Fundis, Sancti Fælicis Monachi. Lemouicis, in Aquitania, Sancti Leonardi Abbatis & confessoris, discipuli Sancti Remigij Episcopi, qui mira operatur, maxime in captiuis. Cella Monasterio, restitutio Sancti Patris Gisleni Episcopi. In Monasterio Vallis Umbrosæ, depositio Beati Rustici Abbatis, tertij illius Ordinis Generalis.

NOUEMBRIS 6.

V Vinoci Abbatis) De quo Mart. Rom. cum Baronio, Ado, Molanus in Addit. ad Vsuarū, & in indic. SS. Belgij, & Galefinius, hac die. Vitam eius Bergis MS. extare refert Molanus, & primum quidem librum scripsit auctor incertus, secundum & tertium composuit Drogo, eius loci Monachus. Utrum tamen ea sit; quam adfert Surius, tomo 6. impressionis Venetę, & Mosander, tom. 7. nescio. De eodem agunt Vincentius in Speculo, libr. 23. cap. 106. Meyerus, lib. 1. Annal. Flandrię. & Robertus Cenalis de re Gallica, libr. 2. perioche sexta. Pater eius fuit Iudicail Britannię Armoricę Rex, & Monachus; Frattes SS. Iudicail, & Iudocus, ambo iidem Monachi. Obijt anno Domini 716.

Fælicis Monachi) De eo Mart. Rom. cum Baronio; Maurolycus, & Felici, hac die. Eius meminit Gregorius, libr. 1. Dialog. c. 3. & Petrus in catalogo, libr. 10. c. 31. Vixit anno Domini 570. uel circa.

Leonardi Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Ado, Molanus, Galefinius, Maurolycus, & Felici, hac die. Trittemius uerò de uita ill. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 29. die 8. idus Octobris. Vitā eius ab incerto auctore refert

per Sarius, tomo 6. & Mombritius, tom. 1. De eodem agunt Vincentius in speculo, li. 21. c. 11. & 12. Petrus in catal. lib. 10. c. 29. Claudius de Rota in Legendario c. 150. & alij. Fuit Abbas Nobiliacensis, obiitque ut Trittemius refert anno Domini 559.

Restitutio S. Gisleni] De eadē Molanus in Ad. ad Vsuardū, hac die. Rustici Abbatis] Tabula Vallis Vmbrosa prima, de eodem agunt. hac die. Vltima uero eundem reponunt die 12. Martij. Fuit natione Florentinus, ac discipulus S. Ioannis Gualberti, obiitque anno Domini 1092. regiminis sui 16.

SEPTIMO IDVS NOVEMBRIS.

IN Frisia, depositio Sancti Vuillibrordi Episcopi Traiectensis, qui à beato Sergio Papa ordinatus Episcopus, in Frisia, & Dania Euāgelium prædicauit: & miraculis clarus in pace quieuit. Argentorati, Sancti Florentij Episcopi, & confessoris, qui Scotorum indigena, in flore adolescentiæ patriam, parētesque deseruit, & accitis sibi eiusdem propositi socijs, Arbogasto, Theodato, ac Hildulpho, Domino Duce fines attingit Alsatiæ temporibus Dagoberti Regis, cuius filiā Rathildim à natiuitate cæcam, & mutam, suis ad Deum precibus, sanauit, & Arbogasto in cathedra succedens, multis uirtutum floribus gloriosè refulsit. Eodem die, eleuatio Sanctæ Hunegundis uirginis.

NOVEMBRIS 7.

Vuillibrordi Episcopi] De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Ado, Molanus in Addit. ad Vsuardum, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Vitam eius composuit Alcuinus Abbas metro, & prosa, hæc adfert Sarius, to. 6. Marcellus Monachus, & Presbyter in uita S. Suniberti, cap. 6. uitam eius se scripsisse testatur, quam M. S. reperiri Molanus refert: qui etiam flores eiusdem collectos, ait per Radbodum Episcopum. Homiliam de eodem habuit Alcuinus, ut ipse de se fatetur in eius uita. De eodem agunt Petrus in catalogo, lib. 11. cap. ultimo. Molanus in indiculo Sanctorum Belgij. Petrus Cratopolius de Episcopis Germaniæ. Trittemius de uir. ill. ord. S. Bened. libr. 3. cap. 137. & libr. 4. cap. 67. Cornelius Kempius de origine Frisorum, lib. 3. cap. 22. & alij. Adrianus Barlandus de Episcopis Traiectensibus, & Gerardus Nouiomagus in catalogo eorumdem. Beda in hist. Angl. lib. 5. cap. 11. & 12. Ex Monacho cænobi Ripensis in Anglia factus est Episcopus Frisorum, & consecratus est à Sergio Papa, anno Domini 696. Romæ in templo S. Cecilie, & ad nominis sui Barbari pronuntiationem deuotandam, ab eodem uocatus est Clemens: priori nihilominus nomine ut plurimū appellatus reperitur: diuersimodè tamen à diuersis: à nonnullis enim Vuilbrodus, ab alijs Vuldebrodus, à quibusdam

busdam Vilebrordus, & ab alijs aliter. De eodem pluribus egimus in explicatione rami quarti. Obijt Epternaci, Monasterio à se extructo.

Flotentij Episcopi] De quo Mart. Rom. cum Baronio; & Molanus in Addit. ad Vsuarium, hac die. Res eius gestas ex M.S. adfert Surius, tomo 6. De eodem, & eius Monachatu in Monasterio Haselachy, quod Dagobertus Rex ei edificauerat agit Ioannes Lesleus de gesti. Scotor. lib. 4. in Eugenio VI. Rege. Petrus Cratopolius item de Episcopis Germaniæ. Friscus Irenicus Germ. exegeseos, lib. 3. cap. 46. & Demochares de Sacrific. Missæ, Tomo 2. cap. 35. à quo numeratur quartus illius sedis Episcopus, creatus anno 663. cui presuit annis duodecim. Obijtq; anno 675. Sepultus in suo Scotorum cœnobio ad amnem Bruschium.

Eleuatio S. Hunegundis] Hæc eleuatio, hac die, facta refertur in ciuita quæ est apud Surium, tomo 4. die 25. Augusti.

SEXTO IDVS NOVEMBRIS.

B Remæ, Sancti Vuillehadi, primi eius ciuitatis Episcopi, qui una cum Sancto Bonifacio, cuius discipulus fuit, in Frisia, & Saxonia Euangelium propagauit. Sueffione in Gallia, Sancti Godefridi Episcopi Ambianensis, magnæ sanctitatis uiri, qui ex Abbate Sædæ Mariæ Nouingenti ad eam sedem translatus, oues sibi concreditas uerbo, & exemplo suauiter pauit.

NOVEMBRIS 8.

V Villehadi] De quo Mart. Rom. cum Baronio; Ado, Molanus in Addit. ad Vsuarium, & Galefinius, hac die. Vita eius fideliter conscripta est à quodam Anonymo, quam adfert Surius, tomo 6. quæ magna ex parte uidetur excerpta ex Crantzio in hist. Saxonie metrop. lib. 1. c. 7. & 8. & in Saxonia, lib. 2. cap. 14. & 15. Agunt de eodem Tritemius de uir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 195. à quo Vuilhardus vocatur Petrus Cratopolius de Episcopis Germaniæ, & Demochares de sacrific. Missæ, tom. 1. cap. 38. Ex Monacho Epternacensi S. Vuilibrordi, factus primus Breuensis Episcopus, anno 788. sedijt annos duos, menses tres, dies 26. Obijt quem Frisia in uilla Plexensi, ex qua Bremam relatus, ibidem in Ecclesia S. Martini sepultus est. De eodem egimus in ramo quarto.

Godefridi Episcopi] De eodem Mart. Rom. cum Baronio; & Molanus loco citato, hac die. Vitam eius composuit Nicolaus Sueffionensis ad S. Crispinum Monachus, quam habet Surius, tom. 6. Obijt anno D. 1118. Episcopatus 11. ætatis suæ 50. Fuit in ordine 34. illius sedis Episcopus.

QUINTO IDVS NOVEMBRIS.

C Onstantinopoli, Sanctarum uirginum, & sanctimonialium, Eustolæ Romanæ, & Sopatræ, filiæ Mauritiij Imperatoris: quæ ab Eustolia

Enstolia Monasticam vitam edocta, bonis operibus plena, quicuit in pace. In Monasterio montis S. Dyfimbodi, depositio B. Fulchardi, tertij eius loci Abbatis, sanctitate conspicui.

NOVEMBRIS 9.

Eustolie Romanæ, & Sopatræ) De his Martyro Rom. cum Baronio, & Græci in Menologio, qui earum acta referunt, hac die. Res earum gestas breuiter recenset Antonius Gallonius, libro de uitis SS. Romanarum. Fuit Eustolia primum sanctimonialis Romæ, sub Regula S. P. Benedicti; deinde Constantinopolim se transferens sua sancta conuersatione, Sopatræ ad Monasticæ vitæ exercitia colenda mirabiliter accendit, quæ à Sancto proposito auelli non potuit donec à Patre Mauritio licentiam obtinuit Monasterium construendi, in quo postea sub eiusdem S. Eustolie cura sanctis assidens, miraculis clara obdormiuit.

Fulchardi) Cuius mortem assignat hac die, Dodechinus Abbas, in appendice ad Marianum, fuit tertius eius loci Abbas, creatus anno 1128. die 16. Iulij, & obiit anno 1136. hac die. regiminis sui anno octauo, mense 3. die 25.

QUARTO IDVS NOVEMBRIS.

In Anglia, Sancti Iusti Episcopi, qui vna cum Augustino, Mellito, & alijs, à B. Gregorio Papa in eam insulam missus ad prædicandum Euangelium, ibidem sanctitate celebris, obdormiuit in Domino. Ibidem, in Monasterio Malbesburienfi, Sancti Ioannis Scoti, qui graphijs puerorum confossus, martyrij coronam adeptus est. Rethre in Vandalia, Sancti Ioannis, Scoti, Episcopi Magnopolensis, & martyris, qui pro confessione Christi fustibus casus, deinde per singulas Vandalorum ciuitates ad ludibriũ ductus, quum à Christi nomine flecti nõ posset, manuum, pedum, & capitis abscissione, palmam martyrii promeruit.

NOVEMBRIS 10.

Iusti Episcopi) De quo Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in Addit. ad Vssardum, & Galestinus, hac die. Res eius præclare gestas prosequitur Beda de gestis Angl. lib. 1. c. 29. & lib. 2. c. 3. 5. 6. 8. & 18. & in epitoma. Polydorus in hist. Angl. lib. 4. & alij historiæ Anglorum scriptores. Agunt de eodem Tritemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 57. & lib. 4. c. 51. Fuit quartus Cantuariæ Episcopus, & migravit anno Domini 632. potestatis sue nono.

Ioannis Scoti) De eodem Mart. Rom. anno 1583. excusum, hac die. Tritemius item de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 212. hac ipsa die eius martyrium reponit. Agunt de eodem Vincetius in Speculo, lib. 24. c. 42. Leslaus

de gest. Scot. lib. 5. & Hector Boetius de gest. Scot. lib. 10. quem tamen em-
fundit in alio Ioanne Scoto Monacho, Bede discipulo, ac Doctore, de quo
agit Tritemius, lib. 2. cap. 27. Sanctissimo huic viro, procedente tempore
in signe monumentum, maioris altaris sinistro lateri extructum est, et
vulgatum sequens carmen insculptum.

Claudatur hoc tumulo sacer ille Sophista Ioannes,

Qui dotatus erat, dum uixit, dogmate sacro:

Martyrio tandem Christi conscendere regnum

Quo meruit, uiuet cum sanctis sæcula cuncta.

Martyrio coronatus est circa annum Domini 880. vel paulo amplius,
& in cœnobio Malmesburienſi, in quo vitam Monasticam duxerat
sepultus est.

Ioannis Scoti Episcopi) Huius martyrium, hac die, reponitur ab Ab-
berto Abbate Stadenſi in chronico ad annum 1066. Helmoldo Presby-
tero in chron. Sclauorum, lib. 1. cap. 23. & Crantzio Metrop. lib. 4. c. 44.
quibus res eius gesta breuiter comprehenditur. De eodem agit Tritemius
de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 4. c. 25. libro tamen 3. c. 212. eodem martyri-
gere passum testatur, quo Ioannē Scotum Priorē, & duos pro uno solo ag-
gere uidetur, sed auctoritas præfatorum scriptorum huic suæ opinioni ob-
stet, temporumq; ratio, diuersitasq; locorum in quibus passi sunt id neque-
quam fieri posse reſclamat: prior enim Scotus passus legitur in Anglia, an-
no 880. Secundus uero Magnopoli, siue Michelemburgi, anno 1066.
Ante Episcopatum Monasticum habitum gesserat in Hibernia.

TERTIO IDVS NOVEMBRIS.

V Encij, in Pronincia, natalis Sancti Verani Episcopi & confes-
soris, qui ex cœnobio Lerinenſi ad illam sedem gubernandam
assumptus, sanctitate, & miraculis claruit.

NOVEMBRIS II.

V Erani Episcopi) Tabula Lerinenses de eodem agunt, hac die
Celebratur, & alius Veranus Lugdunensis Episcopus, sed ab hoc
nostro diuersus. Quo tempore nixerit hic noster explicare nequeo, cum illud
reticeant Tabula prædicta.

PRIDIE IDVS NOVEMBRIS.

I N Polonia, Sanctorum martyrum Benedicti, Ioannis, Martini,
Isaac, & Christini Monachorum, & Eremitarum, qui martyri-
um à laconibus pertulerunt in solitudine maioris Poloniae, ubi nunc est
Cazimiria oppidum. In Belgis Sancti Lebuini confessoris, & Apo-
stoli Transilanelanorum, cuius corpus quiescit Dauentriae. In Haps-
nia, Sancti Aemiliani Abbatis, & confessoris, qui uitam ad cœnobium
ma-

num usque annum cum incredibili sanctitate produxit, & post mortem numeris miraculis claruit. Eodem die, depositio beati Rodolphi discipuli Sancti Ioannis Gualberti, & secundi Generalis Ordinis Vallis Umbrosæ.

NOVEMBRIS 12.

Benedicti, & sociorum) De iisdem mart. Ro. cum Baronio; & Molanus in Addit. ad Usuardum, hac die. Vitam eorum ex lib. 6. histo. Benedicti Ioannis Dubravi, adfert Surius, tomo 6. impressionis Veneta, & Mosander, tomo 7. Res item eorum gestas, Martyriq. causam producit Matthias à Michonia, de reb. Polonicis, lib. 2. cap. 9. Martinus Cromerus, hist. Polon. lib. 3. in Boleslao I. Rege: & Trittemius de uir. illust. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 311. Correctione tamen indiget, ubi dicit diē martiri eorum accidisse nono calend. Maij, anno 995. Tunc enim S. Adalbertus Episcopus Martyri coronam solus accepit; duobus etiam post annis, id est, 997. nostri verò hac die passi referuntur anno 1005. Duo eorū Benedictus, scilicet, & Ioannes, fuerunt discipuli Sancti Romualdi Abbatis, & Monachi Sancti Alexij Romæ: tres reliqui Poloni cum essent, vitam Monasticam professi sunt in Monasterio Brounouiensi ad radicem montis Ferrei.

Lebini confessoris) De quo Molanus loco citato, & Galefinius, hac die. Vitam eius, ab Huchaldo Elnonensi Monacho descriptam, habet Surius, tom. 6. S. Radbodus Episcopus Traiectensis eandem laudauit encomiastica oratione, & carmine, quam adfert idem Surius, tomo 7. De eodem agunt Cratopolius de Episcopis Germaniæ, idem Molanus in indic. Sanctorum Belgij: & Trittemius de uir. illust. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 146. Fuit Monachus Ripensis in Anglia, ac discipulus S. Willibrordi Episcopi, Trāsselanorumq. Apostolus, uti in quarto ramo explicauimus.

Actimiani Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio; & Usuardus, hac die. Martirolycus item, & Felici, à quibus mendose Episcopus vocatur. Vitam eius S. Ildefonso rescrente composuit simplici stylo S. Braulio Casertanus Episcopus. Res eius gestas explicat Villegas in flore Sanctorum, & Abbatem eum appellat. De eodem agunt, Vaseus in chron. ad annum 555. & Lucius Marineus Siculus, de reb. Hispan. lib. 5. Obijt anno 560. ætatis sue 100. ac in cœnobio suo, quod ab eius nomine nunc vocatur, sepultus est.

Rodolphi) Tabule Vallis Umbrosæ de eodem agunt, hac die. Erat natione Florentinus, migravitq. anno 1076. & in capella Beatorum, in cœnobio Vallis Umbrosæ tumulatus est.

Idibus

TOleti, Sancti Eugenij, Episcopi & confessoris, doctrina & sanctitate clari. Cremonæ, Sancti Homoboni confessoris, Ordinis Humiliatorum, quem miraculis clarum Innocentius III. in Sanctiorum numerum retulit. Malbodio Monasterio, translatio Sanctæ Aldegundis uirginis & Abbatissæ. In Monasterio dicto Sithiu, electio prima, & translatio corporis S. Folquini, Morinorum Episcopi, anno nongentesimo octavo.

NOVEMBRIS 13.

EVgenij Episcopi] De eodem Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in Additio. ad Usuardum; & Maurolycus, hac die. Eius vitam breuiter describit S. Ildephonsus Episcopus, in libello, quem de uiris illustribus scripsit, cap. 14. Agunt de eodem Vaseus in chronico ad annum 631. Ambrosius de Morales in hist. Hisp. lib. 12. c. 34. & Didacus de Valera in chron. Hispan. parte 3. cap. 31. Fuit hic ex Monacho Casarugustani Sanctæ Engratiæ, tertius eius sedis, huius nominis, Episcopus, successit S. Eugenio I. & in ea potestate mansit annis 12. migravitq; ut refert Ioannes Mariana, anno Domini 657. sepultus in Basilica Sanctæ Leodegæ, ad cuius sarcophagum Epitaphium sequens appositum est, quod inscribet ante mortem miro quodam artificio composuerat, in primis enim & finalibus uersuum litteris nomina *EVGENIVS*, & *MISELLVS*, pulcherrima Acrostichide inserta leguntur hoc modo.

E	E xcipe Christe potens, discretam corpore mēte	M
V	V t possim picei pœnam uitare barathr	I
G	G randis inest culpa, sed tu pietate redunda	S
E	E lue probra pater, & uitæ crimina toll	E
N	N on sim pro meritis, Sanctorum cœtibus exu	L
I	I udice te, pro sit Sanctum uidere tribuna	L
V	V is, lector, uno, qui sim, dignoscere uerf	V
S	S igna priora lege, mox ultima nosse ualebi	S

Irrepsit apud Baronium, si id librariorum errore factum puto, ut tertius eius sedis Episcopus, uocitetur, cum tertius eius nominis dicere debuisset, ut euidenter patet ex libello S. Ildephonsi de uir. ill. ubi plures ante Eugenium nominantur Episcopi Toletani, scilicet Audentius, Astarius, Montanus, Adelphius, Aurasius, Elladius, Iustus, Eugenius I. & Eugenius III. cui successit S. Ildephonsus, decimus in ordine; aliosq; plures hos præcessisse probatur ex historijs Hispanorum, & Vaseo, qui anno Domini 97. S. Eugenium huius nominis primum, Episcopum Toletanum, sub Diocletiano passum affirmat postridie, id est, 17. calend. Decembris. Et hic etiam grauius et

nam est a Galefinio, qui deceptus similitudine nominis Eugenij, primu
tertio, inconsiderate satis hac die annotavit.

Homboni confess.) De quo Tabulę Humiliatorum a Brixia ad me
transmisit, Martyrol. Rom. cum Baronio, & Molanus in Additio. ad
Vuardum, hac die. Vitam eius, litterasq; Canonizationis, refert Surius hac
die, tomo 6. Sacro eandem carmine decantavit Hieronymus Vida *Alba*
Episcopus, cuius initium est. Beate pauperum pater &c. Agit de eo
dem Petrus in Catalogo, lib. 10. cap. 56. Migrasse dicitur anno Do. 1196.

Translatio S. Aldegundis] De ea Molanus in Addit. ad Vuardum,
hac die. Vitam eius hac item die adfert Surius, sed reponenda est tertio
cal. Februarij, quando ex hac vita migravit.

Elevatio 1. & translat. S. Folquini] De quibus Molanus ibidem, &
in Inducto Sanctorum Belgij, hac die. Facta est ab Adolpho Abbate,
& Comite, rogante Oduino, ipsius S. Folquini, ex Oduino fratre, nepote,
refert Meyerus, lib. 2. *Annal. Flandriae* ad annum 928.

DECIMO OCTAVO CAL. DECEMBERIS.

IN Hibernia, Sancti Laurentij Dublinensis Episcopi, & confesso
ris, qui ex Abbate Glindalacensi ad Episcopatum assumptus, in
eo ita legessit, ut post mortem miraculis clarus, adscriptus fuerit
in numerum Sanctorum ab Honorio III. Pontifice. In Anglia,
Richardus Vitingi Glasconia, & Hugonis Feringdoni Redingi, Ab
batum, Ordinis Diui Benedicti, qui quod Monachorum libello
supplici ab Henrico VIII. Rege designato, subscribere noluis
sent, varijs in locis martyrij coronam assequuti sunt, cum duo
bus presbyteris Ruggo, & Oniono. Londini, translatio Sancti Er
chenualdi Episcopi.

NOVEMBERIS 14.

Laurentij Episcopi] De eodem Mart. Rom. cum Baronio; Molanus
in Additio. ad Vuardum, & Galefinius, hac die. Maurolyus item,
& Felici, a quibus mendose Rothomagensis Episcopus vocatur. Vitam eius
a quodam monacho Augensi conscriptam, adfert Surius, tomo 6. *Albo S.*
florum adscriptus est anno decimo Pontificatus Honorij III. cuius litte
re, Baronio teste, extant in Bibliotheca vaticana, in registro eiusdem.

Richardus, & Hugonis Abbatum] Horum martyrium, hac die, an
notatur a Nicolao Sandero, lib. 1. de schismate Anglicano: a quo eorum
vita, presertim Richardi, fuse satis describitur.

Translat. S. Erchenualdi] Hac die factam referunt Mattheus
Presmon. in florib. Hist. anno Domini 1148. & item Mattheus Paris
in historia maiori ad eundem annum.

& DECI-

IN Britannia, depositio Sancti Machuti Episcopi, & confessoris, qui à primævo ætatis sue tyrocinio, innumerabilibus miraculis splendide emicuit. Argentina, Sancti Amandi Episcopi, & confessoris, admiranda sanctitatis.

NOVEMBRIS 15.

MAchuti) Alias Maclouij, seu Madouij, de quo Mart. Rom. ex Baronio: Molanus in Addit. ad Vsuarium, & Galestinus, hac de cuius etiam meminerunt Maucolycus, & Felici, sed nomen, Maclouij, & Maclouij varietate decepti, uarias uiam amoverunt, primum scilicet Maclutium Episcopum, alterum Maclouium, quem ipsi Maclouij appellunt, confessorum. Res eius gestas à Sigeberto descriptas, sine, ut restat dicam, urbaniori stylo melioratas, ut ipse de se fatetur de uir. illust. 171. adfert Surius, tomo 6. De eodem agunt Vincentius in Speculo, lib. 2. capite 93. ad 100. Petrus in Catalogo, lib. 10. cap. 64. Tritemius de mirabil. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 35. & lib. 4. c. 133. ac nouissime Robertus Canalis de re gallica, lib. 2. perioche 6. Fuit ex Monacho Benchorensi Episcopus Aethensis in minori Britannia, que sedes ex eius nomine nunc Sammaclouina vocatur. Floruit anno Domini 560. Obijtque anno etatis 130.

Amandi Episcopi) De quo Molanus in Addit. ad Vsuarium hac de quem diuersum facere uidetur à S. Amando Tungrorum Episcopo, de qua die 6. Februarii egimus sed unum & eundem esse, docent Petrus Crap. de Episcopis Germanie, & Demochares de sacrif. Missæ, Tomo 2. c. 3. his uerbis. Primus Argentinensis Episcopus, S. Amandus Aquitanus, patre Serano, matre Amantia natus, euocatus ex Ultraiecto, prelatitur à Dagoberto Rege Gallorum, cuius filium Sigebertum in castro Eysenburg baptizauit, uir sanctus, ac miraculis clarus. Tandem celsi Episcopatus, sicut infidelium furori, anno 640. & ingressus est monasterium, à se & Dagoberto Rege fundatum, ubi uitæ cursum præsentis absoluit. Hec Demochares. Quo anno tamen ordinatus sit Episcopus controuertitur. Meyerus, lib. 1. annal. Fland. dicit ordinatum fuisse anno 633. Ioannes Placentius apud Democharem de sacrif. Missæ, Tom. 2. c. 37. anno 632. Catalogus meus Germanicus Tungrorum Episcoporum anno 640. nempe eodem anno quo Episcopatum Argentinensem reliquit, & præfuisse dicit annis tribus solus, & postea eundem Sancto Landoaldo sibi adiuncto, alijs nouem. Quæ opinionem non se sed conciliari possunt, ut dicamus S. Amandum Tungrensem Ecclesiam gubernare cepisse anno 632. à Placentio annotato; euocatum deinde à Dagoberto ad regimen Argentinensis sedis anno 633. qui à Meyeris pro-

loci: & ab illo anno usque ad annum 640. spacio annorum novem per
sanctum Landoaldum Suffraganeum, & ecclesiam Traiectensem sine Tun-
gentem administrasse, ut vult Catalogus meus Germanicus: quod anno
dicitur infidelium agitatum, Argentineni sede relicta, ad propriam Tim-
pensem rediisse, eademque praeuisse annis tribus alijs; tandemque Epi-
scopatu cessasse anno 645. qui quidem annus a Placentio notatur mortis
eiusdem, sed fallitur. Obiit enim ut Meyerus, Molanus, Petrus Cratepo-
lus, & alij, recte annotant, anno Domini 661. De eiusdem ante Episco-
patus monachatu, regimus die 6. Februarij. Tabule tamen Lerinenses ad
ne transiisse, Monachum Lerinensem fuisse contendunt. Que autem
sit, hec sancti Anandii festiuitas, quam Argentines hac die cele-
brant pro certo explicare nequeo, arbitror tamen ordinationis ipsius po-
tius esse, quam alterius cuiusquam solemnitatis. Vitam eius composuit San-
ctus Adegundus sanctimonialis, ut refert auctor vite S. Humberti apud
Suarium die 6. Septembris.

DECIMOSEXTO CAL. DECEMBRIS.

IN Alemannia, depositio Sancti Othmari, Abbatis Sancti Galli,
miraculorum gloria clari. Item Sanctae Benedictae Abbatissae Suue-
strensis, sanctitatis religione celebris. Ibidem, natalis sanctae Ceciliae
Abbatissae Suuestrensis, obedientia, & humilitate admirabilis. Apud
Viemnam, depositio Sancti Leoniani Abbatis, qui fuit Germanus
Aniani Episcopi. Cauter, S. Simeonis eius loci Abbatis, & confess.

NOVEMBRIS.

Othmari Abbatis De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Ado, Mo-
lanus in Addit. ad Vuardum, Galefinus, Mairolensis, & Felici,
qui mendose Abbatem Alexandrinum eum appellat, hac die. Eius vitam
libris tribus exarata adfert Surius, tomo 6. quorum primus descriptus est
a Valafredo Strabone Augiensi Abbate, duos postremos composuit Ison-
monachus Sangallensis. De eodem agunt Petrus in appendice ad suum
Catalogum, cap. 26. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. c. 233. Her-
mannus contractus in chron. ad annos 759. & 760. & Petrus Cratepo-
lus de Episcopis Germaniae, qui dicit obiisse anno Domini 840. sed corre-
ptione indiget.

Benedictae, & Ceciliae Abbatissae. Harum natales, hac die, annotat
Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 264. & 312.
Leoniani Abbatis De quo Molanus in Additio. ad Vuardum, hac
die. Puto eundem esse cum S. Leuniano Abbate, cuius memoria habetur
in vita S. Eligendi Abbatis apud Surium, tom. 1. (c. 11. & 12.)
Simeonis Abbi.) Tabule Cautenses de eodem agunt, hac die. Fuit quin-

tus eius Monasterij Abbas, migravitq; ex hac vita anno 1141,

DECIMO QUINTO CAL. DECEMBRIS.

Turonis, depositio sancti Gregorii Episcopi, & confessoris, doctissima, & sanctitate celebris. In Anglia, sanctæ Hildæ virginis, & Abbatissæ, quæ cū esset Eduini Regis Neptis, amore Christi monasterium ingressa, admiranda pietate enituit. Bingij, natalis sanctæ Hiltrudis virginis sanctimonialis, quæ fuit filia Meginradi Spanhemensis Comitis. Eodem die, sancti Ioannis monachi, discipuli sancti Gregorij Pape, & Apostolorum Angliæ adiutoris indefessi.

NOVEMBRIS 17.

Gregorij Episcopi) De quo mart. Rom. cum Baronio: Molanus Addit. ad Kuardum, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Eius vitam à Clericis Turonensibus descriptam, adfert Surius, tom. 6. Eandem habet Lippomanus, tom. 3. Cuius breuiarium præposita hystoria Francorum in 8. excusa. de eodem agunt Vincentius in speculo, lib. 1. c. 124. & 125. Petrus in catalogo, lib. 10. c. 72. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 2. c. 10. lib. 3. c. 51. & lib. 4. c. 43. Ipse quoque descripto cum agitur Episcopis Turonensibus in Hist. Franc. lib. 1. c. 31. Ex monacho Turonensi factus, est, decimus nonus Turonensis Episcopus, & migravit anno Domini 594 regiminis sui 21.

Hildæ virginis) De eadem Galestinus, hac die. Vitam eius compendit Beda de gest. Angl. lib. 4. c. 23. & 24. quæ adfert Lippomanus Tom. 2. de eadem Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 23. Erat filia Hereni, Eduini Nordahumbrorum Regis Nepotis, Abbatissamque egit in monasterio Streanehalcensi, circa annum Domini 650. Erat Bugianus qui eam die 13. Decembris reponit.

Hiltrudis virginis) Eius natalem, hac die, annotat Tritem. in Chron. Hirsangie in tractatu de Conrado Abbate; & obijisse refert anno 1171. Ioannis monachi) De quo Ado in Martyrologio, hac die. Eiusdem nominis Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 60. Fuit monachus S. Eli. Andree Romæ, & obiit circa annum 620.

DECIMO QUARTO CAL. DECEMBRIS.

Turonis, transitus Sancti Odonis Abbatis Cluniacensis secundæ qui ordinem Sancti Benedicti penè collapsum, mirifice rellauravit. In monasterio Latiniacensi in Gallijs, Sancti Momboli Abbatis Insula Lyrino; Sancti Anselmi Abbatis.

NOVEMBRIS 18.

Odonis Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio: Molanus Addit. ad Kuardum, Maurolycus, & Felici, hac die. Chronicon

Cluniacense, die sequenti. *Vitam* eius tribus libris à Ioanne monacho Italianus discipulo conscriptam, adfert Surius, tomo 6. Eandem composuit Odoaldus monachus eius discipulus, quam extare putat Molanus apud Carthusianos Antuerpienses. Est MS. in Bibliotheca nostra S. Benedicti de Mantua, sed sine nomine auctoris. De eodem agunt Vincentius in Speculo lib. 24. cap. 55. 59. 60. 61. & 67. Petrus in Catalogo, lib. 10. capit. 83. Volaterranus Anthropol. lib. 20. Tritemius de uir. ill. Ordin. S. Bened. libr. 3. cap. 215. sed die sequenti obiisse refert. Chronicon Cluniacense, & Nicolaus Vignierus in Chronico Burgundie, alijsque infiniti. Præse incipit anno 926, præfuit annis 17. ac migravit Turonis, anno 943. fusius de eodem egimus in corpore Arboris.

Momboli Abbatis) De quo Molanus, loco citato hac die. Successit in regimine S. Fursey Abbati, fuitq; secundus uel tertius Latiniacensis Abbas, circa annum Domini 670. Eius corpus quiescit Cagniaci in Gallia.

Anselmi Abbatis) De eo Molanus ibidem, & Galestinus, qui monasteria Liriniensis erat, hac die. Transmisit quidem ad me fuerunt bonæ memorie R. Domno Germano, illius loci tunc temporis Abbate, uiro doctissimo, binæ canobij Liriniensis Tabule, in quibus omnium Sanctorum illius insule a prima sua in habitatione erant nomina descripta, at nulla in eisdem huius Anselmi memoria habetur; & ideo quo claruerit tempore, quo tempore fuerit in ordine Abbas, minime aperire nequeo.

DECIMOTERTIO CALENDAS DECEMBRIS.

In territorio Aruernensi, Sancti Patrocli Abbatis, & confessoris, admirandæ abstinentiæ, & sanctitatis uiri. Cluniaci, Sancti Odonis Abbatis.

NOVEMBRIS 19.

Patrocli Abbatis.) De eodem Molanus in Addit. ad Usuardum, & Galestinus, hac die. Eius meminit Gregorius Turon. in Hist. Franc. lib. 5. c. 10. & uitam describit in lib. de uita patrum c. 9. quam adfert Surius Tomo 6. Migravit in monasterio Bituricensi anno Domini 578.

Odonis Abbatis) Hac die reponitur à monacho auctore Chronici Cluniacensis, & Tritemio, loco die precedenti notato.

DVODECIMO CAL. DECEMBRIS.

Conuolare Hildeshemensis, Sancti Bertualdi, Episcopi & confessoris, qui tempore Otonis III. præfatam Ecclesiam uerbo pascens, & exemplo, miraculis clarus quieuit. Frisinge, Sancti Corbiniani Episcopi, & confessoris. Eodem die, obitus B. Hieronymi Eremitæ, Ordinis Vallis Umbrosæ.

Bertualdi Episcopi) Sic Molanus in *Additio. ad Vsuarium*, hac die Surius autem, qui vitam eius, tomo 6. adfert *Bernuwardum* appellat: quem sequuntur *Tritemius de vir. ill. Ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 13. 2.* natalem eius reponit die 14. calend. Novembris: & *Crantzius Metrop. lib. 3. cap. 49. & lib. 4. cap. 7.* à *Demochare* verò de *sacrific. Missæ*, tomo 2. cap. 3. 5. *Bennardus* vocatur, & à *Cratopolio*, qui de eodem agit de *Episcopis Germaniæ Bernuwardus*. & *Bernuwardus*. Fuit ex *Comite de Sommerscheborg* tertiusdecimus *Hildesemensis* Episcopus creatus anno 993. cuius di cum annis 21. prefuisset, quietis amore resignans cœnobium *S. Michaelis*, quod ipse construxerat intrauit, & habitum religionis suscepit anno 1014. novemq; post annos, id est 1023. miraculis clarus ad Dominum migravit.

Corbiniani Episcopi) *Calendarium meum Germanicum*, hac die, eodem reponit: egimus nos de eodem die octavo Septembris. *Arbitror* fortè translationem eius hac die recol.

Hieronymi Eremitæ) *Tabule Vallis Umbrosæ* de eodem agunt, hac die, & migrasse referunt anno Domini 1124.

VNDECIMO CAL. DECEMBRIS.

Hierosolymis, *Præsentatio Sanctæ Mariæ virginis*, instituta primum in *Gallijs* circa annum Domini millesimum trecentiesimum septuagesimum quintum à quodam Reuerendo Abbate monasterij *Sancti Nicolai* in *Normandia*, & à summis Pōtificibus postmodum approbata. In monasterio *Bobienſi*, depositio *Sancti Columbani Abbatis*, qui multorum cœnobiōrum fundator, plurimorum potèter exiitit monachorum, multisq; uirtutibus clarus, quieuit in locute bona.

NOVEMBRIS 21.

Præsentatio Sanctæ Mariæ) De qua omnes *Martyrologiorum* scriptores, hac die. Extabat huius *Præsentationis* historia in *Monasterio nostro Oudemburgensi* in *Flandria*, scripta manu *Domni Aegidij Bertinienſis*, qui mihi monasticum habitum primum imposuit, erat enim tunc magister *Noviciorum*: timeo tamen ne cum *Monasterio* ex toto interiret. De hac eadem egimus in *explicatione vndecimi rami*.

Columbani Abbatis) De eodem mart. Rom. cum *Baronio: Adonius*, *Galesinius*, *Maurolycus*, & *Felici*, hac die. Vitam eius ab *Iona* abate descriptam, adfert *Surius*, tomo 6. quæ eadem reperitur apud *Bedam* tomo 3. falso illi attributa; nam longè esse testantur, tum ipse *Ionas* in præfatione sua, quæ apud *Bedam* deest, tum etiam *Sigebertus* de *uir. ill. lib. 4.* necnon & auctor vitæ *S. Valerici Abbatis* apud *Surius*, to. 2. die 1. *Idus*.

hac uerba, Si quis plenius scire uoluerit, qualis & quātus in uir
nobis B. Colibanus extiterit opuscula perquirat, quæ eruditus di-
scipulorum discipulus Ionas Abbas, uir magnus, eloquentie plenus
de dandis peritus, polito & limato satis sermone, de uita ipsius cō-
ponit. De eodem agit Vincentius, lib. 22. cap. 4. 5. 6. 7. & 8. de eius obitu.
c. 17. de ædificatione cænoby Luxouiensis, & lib. 23. c. 1. de constru-
tione Bobiensis monasterij. Antoninus par. 2. ti. 13. c. 6. §. 11. Petrus in ca-
talib. 10. c. 94. Tritt. de uir. ill. Ord. S. Ben. libr. 2. c. 5. & lib. 3. c. 26. & lib.
de scriptorib. Ecclesiasticis. Sigebertus de uir. ill. c. 60. & in chron. ad ann.
593. & 622. Hermannus contractus in chron. veteri ad ann. 627. & 631.
& in recentiori ad annum 614. Leslaus de gestis Scotorum, lib. 4. Hektor
Boetius de eisdem lib. 9. in Eugenio III. Rege. Mombrinius, tom. 2. Crate-
polius de Episcopis Germaniæ; & Carolus Sigonius, de regno Italia, lib. 2.
ad annos 613. & 614. quo obisse refert, sed aliquanto tardius uitam pro-
traxisse constat ex Sigeberto & contracto. Monasticam uitam duxit pri-
mo in cænobio Benchorensi sub S. Commogello Abbate, postmodum Sā-
cto Eustasio, Monasterio Luxouensi sibi substituto, Italiam petijt, &
Atilulfo Longobardorum Rege concedente, cænobium Bobiense in Apen-
nino salu ædificauit, in quo sanctitate plenus, & miraculorum gloria cla-
rus quæuit.

DECIMO CAL. DECEMBRIS.

IN Monasterio Luxouensi, Sancti Columbani Monachi, magnæ
simplicitatis & innocentie uiri, qui in omnibus magistri sui San-
cti Columbani Abbatis uitam, & mores studuit imitari. Romæ, con-
secratio Sancti Vuillibrordi Episcopi, & Frisiorum Apostoli. In cœ-
nobio Vallis de Castro, Reseratio corporis S. Romualdi Abbatis, fun-
datoris monachorum Camaldulensium.

NOVEMBRIS 22.

Columbani monachi) Huius nat. alem scriptū reperi in quodam ca-
lendario MS. antiquo satis caractere, in Monasterio nostro Sācti Be-
nedicti de Mātua, in quo & aliorum Sanctorum monachorum nomina de-
scripta erant, quod ne periret in hunc usque diem apud me retinui. De hoc
autem S. Columbano agit Petrus in catalogo lib. 10. c. 95.

Consecratio S. Vuillibrordi) Hac die factam, auctor est Trittemius
de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 4. c. 67. Consecratus est autem a Papa Sergio in
ecclesia S. Cecilie, anno 696. & nomen eius Vuillibrordus, quod asperum
& barbarum uideretur, in Clementis, mutatum est: quo tamen nomine se-
re nunquam, aut certe rarissime vocatus reperitur.

Reseratio corporis S. Romualdi.) Hanc refert hac die factam, an-

& 4 no

no Domini 1466. Augustinus Flor. part. 2. Hist. Cam. ald. lib. 3. cap. 27. & 28. in quibus & quo ordine, quibusque miraculis attestata, facta fuerit, & deliter, & dilucidè prosequitur.

NONO CAL. DECEMBRIS.

IN Hasbania pago Sarchinio depositio Sancti Trudonis presbyteri & confessoris, admiranda sanctitatis uiri. Parisijs, natalis Sancti Seuerini monachi & solitarij. In Monasterio Niuigellensi, depositio Sancte Vuilfetrudis uirginis, & Abbatissæ, sanctitate & miraculorum gloria celeberrimæ.

NOVEMBRIS 23.

IN Hasbania) Est nomen illius regionis, quæ est in territorio & diocesi Leodiensis Domini, quam ad fidem magna ex parte conuertit nobis S. Trudo, unde & Hasbanorum Apostolus appellatus.

Pago Sarchinio) Nunc est oppidum non ignobile, ad riualum Cifidriam, quod ab eius nomine, Sancti Trudonis uocatur.

Trudonis presbyteri) Alias Drudonis: de quo Mart. Rom. cum Benigno; Beda, Ado, Vsuardus, Galefinius, Maurolycus, et Felici, qui duo necdum Rhodonem legunt, hac die. Res eius gestas composuit Theodoricus Abbas S. Trudonis, quas adfert Surius Tomo. 6. Ante eum easdè posterius diderant, Donatus diaconus anno. 800. & Guixardus Abbas: Stephanus quidam librum tertium adiecit de miraculis per eum factis. Hoc sequutus est Gerardus Moringus impressus Louani anno 1540. Agunt de eodem Petrus Cratopolius, de Episcopis Germanicis; Molanus in studio Sanctorum Belgij: & Tritemius de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 101. De ænobio construxit in paterno Solio, unum in oppido Sarchinio in honorem Sanctorum Remigij Episcopi, & Quintini (quem Tritemius Quintum, sed malè, uocat) Martyris, in quo uitam Monasticam, omnibus relictis, finem usque uitæ innocentem duxit: alterum medio milliario a Brugis ciuitate, quod S. Trudonis appellatur, in quo olim 80. aiebantur monachi; nunc uero illud inhabitant sanctimoniales, Ordinis S. Benedicti. Vixit anno Domini 670. Obijtque ætatis anno 65. Irrepsit apud Tritemium, ut pro Hasbanensis, uir Hispaniensis uociretur, qui error librorum, ut putamus, origo, per litterarum metathesim quandam, factus est.

Seuerini monachi) De eodem Vsuardus, Galefinius, Maurolycus, et Felici, hac die. De quo agit & Petrus in Catalogo lib. 1. c. cap. ultimum. Ronius autem quinto calend. Decembris.

Vuilfetrudis uirginis) Eius meminit Felici in Calendario suo hactenus hac die. Fuit ut refert neptis S. Gertrudis & Abbatissæ, cui postmodum inuendiatè ne, an mediata nescio in regimine successit, obiitque ætatis ann. 34.

OCTA

OCTAVO CAL. DECEMBRIS.

IN Territorio Aruernensi, S. Portiani, Abbatis & cōfessoris, qui sub Theodorico Rege miraculis claruit. Cordubæ, Sanctæ Mariæ virginis, & martyris, quæ post diuturnos carceres in persecutione Arabica gladio interempta est. In Monasterio Cauensi, depositio beati Balsami Abbatis.

NOVEMBRIS 24.

Portiani Abbatis) De eodem mart. Rom. cum Baronio; Molanus in Addit. ad Vssardum, Galestinus; Maurolycus, & Felici; hac die vitam eius scribit Gregorius Tiron. de vita patrum, c. 5. hanc adfert Surtius, tom. 6.

Mariæ virginis) De qua omnes supracitati, Felici excluso, hac die. Agonem eius recitant, S. Eulogius in memor. Sancti lib. 2. cap. 8. Alphonsus Villegas in Flore Sancti. Hispaniæ, & Ambrosius de Morales in Chron. Hisp. lib. 4. cap. 11. Erat soror Sancti Valombosi Monachi, nati ambo ex patre Christiano, & matre Maura, siue Araba, sanctimonialemq; egit in cœnobio Cusclarense, sub Artemia Abbatisa, & martyrio coronata est anno Domini 851.

Balsami Abbatis) Tabulæ Cauenses de eodem agunt, hac die. Fuit decanus eius cœnobij Abbas, obiisseq; fertur an. Do. 1232. regiminis sui 24.

SEPTIMO CAL. DECEMBRIS.

IN Monasterio Cluniacensi, depositio Sancti Toussani monachi, & Prioris, exemplo uitæ, & ceremoniarum monasticarum obseruatione, venerabilis, in cuius morte signa plurima diuinitus apparuerunt.

NOVEMBRIS 25.

Toussani Monachi) Monachus auctor Chronici Cluniacensis huius natalem hac die reponit, & summatim vitam eius narrat. Fuit natio ne Ambianensis, nepos S. Coletæ institutricis sanctimonialium Colletarum, sub regula S. Francisci, & migravit ab hac luce die S. Catarinæ virginis, cuius maxima tenebatur deuotione, anno ætatis suæ 66. Floruit sub Odone secundo, Abbate Cluniacense, circa annum Domini 1420. Toussanus autem lingua Gallica, interpretatur, Omnes Sancti.

SEXTO CAL. DECEMBRIS.

Constantiæ, Sancti Conradi, Episcopi & confessoris: qui ex illustri Sueuiæ familia ortus, ab iuente ætate, in monasterio Sancti Galli, in disciplina pietatis, & litterarum eruditione, parentum iura institutus, toti Germaniæ uirtutum splendore illuxit, & miraculorum gloria clarus, obdormiuit in Domino. In Monasterio Vendopera, Sancti Leonardi confessoris. In territorio Rhemeni, natalis Sancti

Sancti Basoli Abbatis, & confessoris, qui tam in uita, quam in morte, miraculorum iubare diuinitus illustratus est. In Monasterio Sanctæ Mariæ in Saxonia, Eleuatio & translatio Sanctæ Idæ uiduæ, & sanctimonialis, facta anno Domini 980.

NOVEMBRIS 26.

Conradi Episcopi) *Alias Cunradi: de quo mart. Rom. cum Baronio Molanus in Addit. ad Vsuarium; Galesinius, Maurolycus, & Felici, hac die. Eius vitam sub compendio recitat Cratepolius de Episcopis Germaniæ. Agunt de eodem Demochares de sacrific. Missæ, tomo 2. cap. 35. Franciscus Belforestius in Cosmogr. in descriptione ciuitatis Constantiensis, à quibus numeratur tricesimus eius ciuitatis Episcopus, migrasse, refertur anno 975. regiminis sui 41. Monachum fuisse in cenobio S. Galli, sine Augiensi, auctor est Belforestius loco citato.*

Leonardi confessoris) *De quo Molanus in addit. ad Vsuarium, Maurolycus, Felici, & Petrus in catalogo lib. 10. c. 111. hac die. Vincentius neri in Speculo, lib. 21. cap. 82. die sequenti. Fuit ut ex his auctoribus apparet primum Monachus Corbiniacensis (non autem, ut quidam male legunt, Corbeiensis, quod Monasterium nondum exstabat. Fundatum enim fuit annis plus minus centum ab huius S. Leonardi morte, à Bathilda Francia Regina) & Abbas in Monasterio Vendopera, circa annu Domini 570.*

Basoli Abbatis) *De eodem Molanus loco citato, Galesinius, Maurolycus, & Felici, qui duo postremi mendose Basilium legunt, hac die. Res eius gestas referunt, Vincentius in Speculo, lib. 21. c. 116. Petrus in catalogo, lib. 9. c. 69. qui eius natalem reponit Idibus Octobris, quo die eius translatio celebratur: & Trittemius de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 45. Vixit sub Childerico Rege anno Domini 560.*

Eleuatio & Translatio) *Hac die factas refert Vlfus Monachus lib. 2. c. 8. & ultimo uitæ eiusdem Sanctæ, quæ est apud Mosandrum, Tomo 7. Suriy die 4. Septembris.*

QVINTO CAL. DECEMBRIS.

In monte Casino, Sancti Appollinaris Abbatis; qui tantæ sanctitatis fuit ut exemplo beati Petri Apostoli, super aquas siccis pedibus ambulauerit. Moguntiae natalis Sanctæ Bilhildis uiduæ sanctimonialis & Abbatissæ, quæ à clero, & populo Moguntino sepulta est in basilica, quam suis ipsa sumptibus exedificari curauerat. Nouissima depositio Sancti Acharij, Episcopi & confessoris.

NOVEMBRIS 27.

Apollinaris Abbatis) *Hac die migrasse referunt Leo Ostiensis in elem. Cas. lib. 1. c. 23. qui de eodem agit et duobus precedentibus 21. & 22.*

11. & Tritt. de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 8. c. 313. Vitam eius copiose describit Petrus Diaconus in libr. de Sanctis montis Casini c. 25. Fuit Abbas Casinensis à S. P. N. Benedicto quartusdecimus, obiitque anno 828. regiminis sui anno 11. Martyrii titulo ornatur a Petro & Trittemio, quo tamen mortis genere decesserit non explicant.

Bilhildis uiduæ) De qua Molanus in Addit. ad Vsuarium, hac die. Vitam eius ex Breuiario Moguntino, adfert Surius tomo 6. De eadē agit Petrus Cratopolius de Episcopis Germaniæ, & Abbatissam fuisse refert in Monasterio, Antiquæ Celle quod nunc ad Albas Dominas dicitur, in quo sepulta iacet.

Acharij episcopi) Sine Acharij, de quo Molanus loco citato; Maurolycus, & Felici qui Achatium habet, hac die. Agitur de eodem in uita S. Eustasij Abbatis c. 6. apud Surium To. 2. die 29. Martij, ubi ex monacho Luxouienfi, assumptus narratur ad Episcopatum Nouiomensem. Anno auct. 633. creatum, & 647. mortuū, refert Demochares de sacrif. miss. to. 2. c. 15. a quo numeratur 19. eius sedis Episcopus. Eius & meminit Meyerus lib. 1. annal. Fladriæ. Corrigendi hic ueniunt Maurolycus & Felici, qui eum Episcopum Nouiomagensem appellant; Nouiomagum enim urbs est Gheldriæ, quæ nūquam Episcopali dignitate ornata legitur: at Nouiomum, siue Nouiodunum Ciuitas est Picardiæ in Viromanduis apud Andellam finium, quæ Gallicè uocatur Noyon, per y grecum ad differentiam alterius Noion, per i latinum, quæ alio nomine Neuers appellatur, & latine Nuedunum, siue Nouiodunum. In illa ergo ciuitate Nouiomenfi Picardiæ sedis hic noster Acharius.

QUARTO CAL. DECEMBERIS.

Constantinopoli, sanctorum martyrum Stephani iunioris, Basilij, Petri, Andreæ, & sociorum trecentorum, & triginta nouē monachorum, qui sub Constantino Copronymo, pro sanctarū imaginum cultu, uariis excruciatu supplicijs, ueritatem catholicam effuso sanguine confirmarunt. Romę, depositio Sancti Gregorij Papæ I. H. qui sanctitate, meritisque præclarus migravit in cælum. Poloniæ, transitus Beati Casimiri, huius nominis primi, Poloniæ Regis, qui ex monacho Cluniacensi, ad regiam subleuatus dignitatem, dispensatione Papæ, in pupillos & uiduas clemens & beneficus semper fuit, & timoris Dei plenus in pace quieuit. Carpentorati, natalis Sancti Siffredi Episcopi, & confessoris.

NOVEMBRIS 28.

Stephani iunioris, & sociorum) De iisdem mart. Rom. cum Baronio, & Galestinus, & Molanus in Addit. ad Vsuarium, hac die. Acta martyrij

rij recitant, Surius, tomo 6. impressionis Venetæ, & Mosander, to. 7. Ioan. Damascenus apud Billium. Nicephorus, libr. 2. 2. Zonaras in tertia parte Annal. in Copronymo, & Cedrenus in Compendio, anno 25. eiusdem Imperatoris. Fuit Stephanus monachus montis S. Auxentij in partibus Bithynie: utrum tamen omnes eius socij ex eodem monasterio fuerint, me latet. Quare autem hic eos memorem, sapius in precedentibus dixi.

Gregorij Papæ) De quo mart. Rom. cum Baronio, Molanus, Galef-
nius, Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius gestas recensent Platina de
vitis Pontific. Panvinus, in Epitome, & alij. Monachum fuisse testatur
Hieronymus Plata de bono status religiosi, lib. 2. cap. 28. cuius tamen mo-
nasterij non exprimit, inter Benedictinos tamen eum numerat. Successit Gy-
gorio II. anno 731. uti demonstrauimus in tractatu de summis Pontific. et
monachismo assumptis.

Calimiri Regis) Hac die feliciter migrasse referunt, Matthias à Mi-
chouia, de reb. Pol. libr. 2. c. 14. & Martinus Cromerus, lib. 4. qui res eius
gestas copiose describunt. Agunt de eodem, eiusque monachismo, & trans-
itu felici Alexander Gagninus Veronensis in compendio chron. polonie. chro-
nicon Cluniacense in Hugone. 2. Abbate. Belforestius in cosmographia, &
alij Polonici scriptores. Obijt autem anno Domini 1058. regni sui 18. & se-
pultus est Posnania in Ecclesia cathedrali. de rebus eius, ad Ecclesiam mili-
tatem gestis, diximus in ramis arboris.

Siffredi Episcopi) De eodem Tabula Lerinenses ad me transmissa, hac
die: quæ tamen quo tempore floruerit non exprimiunt. Fuit monachus Le-
rinensis.

TERTIO CAL. DECEMBRIS.

IN Dauentria, Sancti Radbodi, Traiectensis Episcopi & confello-
ris. Eodem die, transitus Sanctæ Idæ de Niuella, monialis cenobij
Rameiæ Cisterciensis Ordinis, in patria Namurcensi.

NOVEMBRIS 29.

Radbodi Episcopi) De quo Molanus in Addit. ad Vsuarium, & in
Indiculo Sanctorum Belgij, hac die. Galefmius item, qui mēdozē fu-
tholdum scribit. Vitam eius ex incerto adfert Surius, to. 6. De eodem agunt
Cornelius Kempius in Catalogo Episcoporum traiectensium, qui fuerunt
Frisones, qui adiectus est coronidis loco, ad historiam suam de situ Frisie.
Barlandus etiā, & Gerardus Nouiomagus in Indicibus Episcoporum traie-
ctensium, à quibus numeratur 14. eius sedis Episcopus. Petrus Cratopolus
de Episcopis Germaniæ, & Tritemius de uir. ill. Ord. S. Bened. lib. 2. c. 38.
& lib. 3. cap. 255. ubi nominatur monachus post Episcopatum: in libro an-
tem de script. Eccles. etiam ante episcopatum monachum fuisse refert, ceteris

amen cenobij non exprimit. Erat pronepos Radbodi Frisorum Regis, mi-
pantiq; anno Domini 917.

Idem de Ninella) De eadē Molanus loco citato, hac die. virg eius acta
tempus, quo claruit, haftenus me fugerunt.

PRIDIE CAL. DECEMBRIS.

Roma ordinatio et consecratio Sancti Bonifacij, Episcopi, Ger-
manorum Apostoli, à Gregorio Papa secundo facta.

NOVEMBRIS 30.

Ordinatio & consecratio) Hac die factam refert Molanus in in-
diculo Sanctorum Belgij. Annum vero assignant Sigeberius in chro-
nico, & Contractus, scilicet septingentesimum decimumseptimum. Et tunc
primum antiquato nomine eius Vinifrido, quo ante vocabatur, nomen ei
Bonifacius à Gregorio Papa est impositum. De eodem fufius egimus die
5. Junij, & in ramo 3. arboris.

DECEMBER.

CALENDIS DECEMBRIS.

Noniomi, apud Belgas, Sancti Eligij, Episcopi & confessor-
is, miraculis clari. Hic vir beatus inter cetera bonorum
operum insignia multa Sanctorum auro argentoque &
geminis fabricavit sepulchra. Præterea, pastoris cura soli-
citus, multum in Flandris laboravit fugi instantia Andouerpis pu-
gnant multosque erroneos Suenos conuertit. Fana nonnulla, Chri-
sti typo protectus cum Apostolica auctoritate destruxit, idola quo-
que diuersi generis, ubicunque inuenit, funditus subruit. Londi-
ni, Ioannis Beci Abbatris Colcestrensis, quem Henricus VIII. Rex
diuersis tormetorum generibus, quod ei subscribere noller, occidit.

DECEMBRIS 1.

Eligij Episcopi) De quo Mart. Rom. cum Baronio; Beda, Wuaridus,
Aldo, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius gestas descri-
psit S. Andoenus Rothomagensis Episcopus libris 2. quas adfert Surius, to-
mo 6. Extant eadem abbreviatæ in Breuiario Ecclesiæ Noudomensis. Agit
de eodem Vincentius in speculo, lib. 23. cap. 85. 86. 87. & 88. Petrus in Ca-
talogo, lib. 1. cap. 17. Claudius de Rota in Legendario, cap. 210. Petrus Cra-
topolus de Episcopis Germaniæ. Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij,
Meyerus, lib. 1. Annal. Flandriæ. Aimonius monachus de gestis Franco-
rum, libro quarto, capit. 41. & Demochares de sacrificio Missæ, tom. 2.
cap. 15. ad quo numeratur 20. eius sedis Episcopus. Migravit secundum Si-
gbertum & Meyerum anno 665. Ante Episcopatum monachus & Ab-
bas